

Той бѣше проводилъ царски войници да събератъ отъ поробенитѣ български земи ядене и пиене за сватбената трапеза на Константинополъ. Нека запомнятъ и кърмачетата, кога се е женилъ императорътъ. Откъмъ брѣговетѣ на Бѣлото море пристигаха хиляди коли, натоварени съ бѣчви и бурета. Въ бѣчвитѣ се плискаше черно старо вино, а въ буретата се плакнѣше жълто кехлибарено дървено масло — за кандилата, за борцитѣ и за народнитѣ трапези. Тогава бѣше есень. Лозаритѣ на Тракия носѣха къмъ селата грозде въ кошници на кобилици. Тѣ се отбиваха да сторятъ пжтъ на чудния керванъ, надничаха презъ малкото прозорче на кочията и питаха ромейскитѣ войници, които препускаха отъ дветѣ страни съ дълги копия:

— Тази ли съ бѣлата глава ще бжде цесарка?

— Сиромашинката, колко е стара!

— Тя си води и едно момиченце. Видѣхте ли го? Горкиятъ цесаръ, нали е старъ, отъ Маджарско му проводили една баба и едно готово момиченце.

Исаакъ Ангелъ посрещна бждната си жена въ Одринъ. Първитѣ думи на младата унгарка, когато се изправи предъ стария императоръ, бѣха:

— Дѣдо, ще ми позволишъ ли да набера отъ твоята градина една кошница портокали за мама? Моля ти се, дѣденце!

— Какво иска туй малко северно ангелче?

И щомъ чу отговора, той сграби детето и го дигна да го цѣлуне.

Презъ днитѣ, когато виното течеше по улицитѣ на Константиновия градъ, коннитѣ надбѣгвания на Хиподрома не сѣкваха, а гласоветѣ на пѣвцитѣ прегракнаха. Норманитѣ изгориха всичкитѣ градове и села край Бѣлото море, разрушиха крепоститѣ, оскверниха черквитѣ и манастиритѣ. Ножътъ опрѣ до кокала. Исаакъ Ангелъ се уплаши, заповѣда да спратъ тържествата, събра силна войска, постави начело своя военоначалникъ Але-